

Ένα εκατομμύριο πράξεων κανονικότητας

Δημοσίευση: 04 Απρ 2017, 22:36 | Τελευταία ενημέρωση: 04 Απρ 2017, 22:36

Τα γεγονότα στο Βερολίνο και το Παρίσι μας είχαν προετοιμάσει εμάς τους Λονδρέζους για μια πιθανή τρομοκρατική ενέργεια στους δρόμους της πρωτεύουσάς μας.

Δέκα μέρες πριν, η επίθεση του Χαλίτ Μασούντ, αν και απρόβλεπτη, δεν μας έκανε μεγάλη έκπληξη παρόλο που ήταν άγρια και ποταπή. Χρησιμοποίησε το αμάξι του ως όπλο κατά απροστάτευτων πεζών στη γέφυρα του Γουεστμίνστερ και μαχαίρωσε μέχρι θανάτου έναν άοπλο αστυνομικό που ήταν στη φρουρά στον αυλόγυρο του κοινοβουλίου.

Ήμουν κι εγώ στους δρόμους του Γουεστμίνστερ εκείνη την ώρα, μόλις λίγα λεπτά με τα πόδια από το σημείο του περιστατικού. Κατάλαβα ότι κάτι είχε συμβεί όταν, καθώς περνούσα τον δρόμο στην ανατολική άκρη του Πάρκου του Αγίου Ιακώβου, ένα περιπολικό με προσπέρασε με ασυνήθιστα μεγάλη ταχύτητα και αμέσως μετά άκουσα σειρήνες στο βάθος. Μερικοί από τους συναδέλφους μου έτυχε να βρίσκονται πιο κοντά. Ευτυχώς, κανένας τους δεν βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα. Πίσω του γραφείο, μας ενημέρωσαν για το περιστατικό και συνεχίσαμε τη δουλειά μας όπως όπως προέβλεπε το σχέδιό μας.

Πενθούμε για τον αστυφύλακα Κηθ Πάλμερ, τον θαρραλέο αστυνόμο που έχασε τη ζωή του. Και πενθούμε και για τα άλλα τρία θύματα που δολοφονήθηκαν. Προσευχόμαστε για την ανάρρωση αυτών που τραυματίστηκαν: από πολλά διαφορετικά έθνη. Αλλά, όσο συγκλονισμένοι κι αν ήμασταν από τη τετριμμένη εμφάνιση του κακού στη γειτονιά μας, εμείς οι Λονδρέζοι δεν σταματήσαμε να ασχολούμαστε με τις δουλειές μας όπως συνήθως. Με το κεντρικό Γουεστμίνστερ αποκλεισμένο, αρχίσαμε να περπατάμε, στο τέλος της μέρας, για να πάμε σπίτι, και φαινόταν να συμπεριφερόμασταν ο ένας με τον άλλο λιγότερο ανυπόμονα από ό,τι συνήθως. Η παρουσία τόσων πολλών υπαλλήλων να περνάνε από τα πάρκα και να γεμίζουν τα πεζοδρόμια μου θύμιζε τις βομβιστικές επιθέσεις του Ιουλίου του 2005, όταν χρειάστηκε να περπατήσω 10χμ από το κέντρο του Λονδίνου στο σπίτι μου στα νότια προάστια. Αυτή τη φορά, το περπάτημά μου ήταν πιο σύντομο και πήρα το μετρό από τον σταθμό Βικτώρια.

Όπως πολλοί άλλοι, καταβρόχθισα τα βραδινά δελτία ειδήσεων προσπαθώντας να καταλάβω τί έγινε και πώς οι αρχές ερμηνεύανε τα περιστατικά. Ποιος ήταν αυτός ο ψυχικά ασταθής Βρετανός πολίτης, και γιατί έδρασε και με ποιον τρόπο; Συγκινήθηκα από τις αποφασιστικές δηλώσεις της Πρωθυπουργού, του Δημάρχου και των Λονδρέζων. Συσπειρωνόμαστε γρήγορα διότι, αντί να μας καταβάλλουν, τέτοια γεγονότα εκθέτουν την ανθρωπιά που μοιραζόμαστε και την βαθιά ευπρέπεια που μας χαρακτηρίζει. Συνεχίζουμε τη ζωή μας όχι επειδή αναγκαζόμαστε να το κάνουμε ούτε επειδή η μνήμη μας είναι αδύνατη (βεβαίως και θα τιμήσουμε τους νεκρούς και θα τους θυμόμαστε). Συνεχίζουμε τη ζωή μας επειδή μας οδηγεί το πνεύμα μας και επειδή, όπως δήλωσε η Βρετανίδα Πρωθυπουργός, η καλύτερη απάντηση στην τρομοκρατία είναι ένα «εκατομμύριο πράξεων κανονικότητας». Στεκόμαστε στο πλευρό των οικογενειών των θυμάτων. Και παραμένουμε προσηλωμένοι σ' αυτό που θεωρούμε το πιο σημαντικό από όλα: τον δικό μας φιλελεύθερο, δημοκρατικό τρόπο ζωής που θα συνεχιστεί και θα επικρατήσει. Πάντα.

Ένας ελληνόφωνος Άγγλος

31 Μαρτίου 2017